

Bimilipatnam en dies onderhoorige dorpen gelegen is.

Fol. 1890v-1891r.

(Als Pieter Abrahamsz. Bronsveld en Jan Visser zich niet behoorlijk kunnen verantwoorden en de Compagnie schadeloos kunnen stellen, moeten de gecommitteerden al hun bezittingen in beslag nemen en hen in arrest naar Nagapattinam zenden om daar terecht te staan. Kunnen zij de Compagnie evenwel schadeloos stellen, dan moeten zij, zonder gage te ontvangen, naar Nagapattinam vertrekken en daar nadere bevelen van de Hoge Regering afwachten. Aan gouverneur Christiaan van Teylingen en hoofdadministrateur Henricus Leembrugge [fol.1892] wordt het overgelaten om uit de aanwezige dienaren twee waakzame en bekwame opperhoofden als opvolgers aan te stellen. De toekomstige opperhoofden moet het bestuur met meer gerustheid kunnen worden toevertrouwd en daarop moet, beter dan is geschied, toezicht worden gehouden. Bij voorkeur moeten onderkooplieden die zonder werk zijn, aangesteld worden, uitgezonderd de bovengenoemde Jan Aping. In de vergadering van 28 mei 1764 is eveneens met zorg geconstateerd dat het innen van opgelegde vergoedingen zeer traineert. De Compagnie lijdt daardoor bij overlijden en anderszins aanzienlijke schade, die bij een stipte opvolging van de voorschriften te voorkomen is. Daarom is in gemelde vergadering besloten om gouverneur Van Teylingen en hoofdadministrateur Leembrugge afzonderlijk te bevelen [fol. 1893] om sneller met inning te zijn, op straffe van vergoeding van alle schade voor de Compagnie. Van Teylingen en Leembrugge is daarbij toegestaan dat, als er vrees is dat een dienaar een vergoeding niet kan betalen zonder daarbij geld in zijn beheer aan te spreken, hem voorlopig uit zijn functie te zetten en zonder gage aan te houden. Ter vervanging mogen er voorlopig betrouwbare opvolgers benoemd worden, wat met opgaaf van redenen en bewijzen van betrouwbaarheid aan de Hoge Regering gerapporteerd moet worden. [fol. 1894] Deze toestemming dient men voorzichtig en zonder misbruik te hanteren. Dit alles blijkt uit de aparte brief van 14 juni 1764 aan gouverneur Van Teylingen en hoofdadministrateur Leembrugge. De briefjes van 3 juli 1764 verzonden met de sloep Nachtegaal, van 19 juli met de Giessenburg, van 24 september en 2 oktober met de Torenvliet via Ceylon, bevatten geen vermeldenswaardige zaken en dienden slechts ter begeleiding van de extracten uit de besluiten die sinds de aparte brief van 14 juni 1764 genomen zijn. Daarnaar wordt verwezen, alsmede naar de op respectievelijk 12 september, 7 en 17 november 1764 uit Coromandel met de Vrouwe Petronella, Vrouwe Elisabeth en Giesenburg ontvangen brieven van 28 juli, 2 en 14 oktober 1764. De afschriften daarvan zijn, of worden, Heren XVII over Ceylon toegestuurd. [fol. 1895] Op 6 december 1764 is besloten de Rotterdam, welk schip op 6 november voor Coromandel werd bestemd, ook als een zogenaamd noordschip alle textiel van de kantoren in Noord-Coromandel te laten ophalen en begin augustus te laten terugkeren. Er hoeft dan maar één schip naar Nagapattinam te gaan om daar de textiel op te halen, en wel zo dat het uiterlijk eind september te Batavia terug kan zijn, opdat de textiel nog met de eerste bezending naar Nederland verzonden kan worden. In dezelfde vergadering is besloten het bestuur toe te staan om voor het vervoer van textiel uit Noord- en Zuid-Coromandel een schip uit Ceylon, dan wel uit Bengalen te vragen. De besturen aldaar zullen van deze besluiten op de hoogte worden gebracht. Met de bovengenoemde twee schepen uit Batavia, moet men eerst de textiel voor Nederland verzenden en daarna pas die voor Azië.

CEYLON

[fol. 1896] In de generale missiven van 8 mei en 20 oktober 1764 is vermeld waarom gouverneur Lubbert Jan van Eck de expeditie tegen Kandy heeft gestaakt. De toestand op Ceylon is zorgelijk. De belangrijkste zaken uit de brieven van de geheime commissie van 25 januari, 8 april, 28 mei en 18 juni 1764 en uit de aparte brieven van gouverneur Van Eck van 25 januari, 8 april en 2 mei 1764 zullen behandeld worden. Daarbij horen ook de bijgesloten geheime besluiten van 5, 10 en 20 april, het besluit van de krijgsraad van 1 maart en het dagregister van de veldtocht. Bovendien komen de bevelen aan de orde die de Hoge